

13 பாலித்திட வேண்டும்மா

சேந்தனின் சோர்வுக்கு நான் காரணம் தேடிக் கொண்டிருந்தேன். சாதாரணமான உடற்சோர்வாக இருக்கக்கூடுமென்றுதான் முதலில் நினைத்தேன். ஆனால் அவ்வாறு இல்லை என்பதை வழமைக்கு மாறான அவன் நடத்தைகள் வெளிக்காட்டிக் கொண்டிருந்தன.

“நேற்றைய தினம் பாடசாலையிலிருந்து வந்ததிலிருந்தே சேந்தன் உற்சாகமாக இல்லை” என்றுதான் இரவு சாம்பவி சொன்னாள். நெடுநேரம் பிரயாணம் செய்துவந்ததில் உடம்பு அலுப்பாக இருந்தாலும், நான் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. கொழும்பிலிருந்து திரும்பிவந்த என்னைக்கூட நேற்றிரவு அவன் உற்சாகமாக வரவேற்கவில்லை என்பதையும் இப்போது நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

காலையிலும் கூட, ஏழுமணி அளவில்தான் சாம்பவியின் வற்புறுத்தலின் பின் அவன் படுக்கை விட்டெழுந்தான். படுக்கையில் எழுந்திருந்து இரு கைகளிலும் தன்முகத்தைத் தாங்கி, எதையோ யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். இவனின் கோலம் எனக்கு வியப்பைத் தந்தது.

“சேந்தன்! என்ன யோசனை?”

என் குரல்கேட்டு முதலில் அவன் சிறிது அதிர்ந்திருக்க வேண்டும். என்னை ஒருமுறை நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு ஒன்றும் பேசாமலிருந்தான்.

“அழுதிருப்பானோ?”

அழுதிருக்கவேண்டும் என்பதற்கு அத்தாட்சியாக கன்னங்கள் இரண்டும் வீங்கி இருந்தன.

“என்னவாக இருக்கும்? சேந்தனைக் கவனிக்காமல் இவள் என்ன செய்கிறாள்?”

சாம்பவிமீது கோபமாகக்கூட வந்தது.

சேந்தன் எங்களைப் பொறுத்தவரை தவமிருந்து பெற்றபிள்ளை. திருமணமாகி எட்டு ஆண்டுகளின் பின் பிறந்தவன்மீது நாங்கள் உயிரையே வைத்திருந்தோம்.

செல்லப்பிள்ளை என்றாலும் சேந்தனின் செய்கைகள் வரம்பு மீறிவிடக் கூடாது என்பதில் சாம்பவி கவனமாக இருந்தாள். ஒழுங்கான வேலைப் பழக்கத்தை சேந்தனிடம் வளர்ப்பதில், அவள் கரிசனை எடுத்துக் கொண்டாள்.

காலையில் ஆறுமணிக்கு நித்திரை விட்டெழுந்து இரவு பத்து மணிக்கு நித்திரைக்குச் செல்லும்வரை செய்யவேண்டியனவற்றை எல்லாம் சேந்தனுக்கு ஒழுங்காகச் சொல்லிக்கொடுத்தாள்.

எல்லாமே ஒழுங்காக நடந்தன. சாம்பவியின் அன்பு, சேந்தனுக்குக் குறைவில்லாமல் கிடைத்ததில் அவன் ஒழுங்கு தவறாமல் இருந்தான்.

ஆறாம் வகுப்புப் படிக்கும் பிள்ளைக்கு சாம்பவி விதித்த இந்த ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் சீர்தகு அடிகம் என்றுதான் என் மனம் அடித்துச் சொல்லும். சில வேளைகளில் அவளிடம் இதை எடுத்துச் சொல்லி “ஏச்சு” வாங்கியதும் உண்டு.

‘சேந்துக்குட்டி! எழும்பி, ரீ குடிக்க வாடி’
என்னிடம் ஒன்றும் பேசாதவன் அம்மாவின் குரல் கேட்டு ‘பிரஸை’யும் பசையையும் எடுத்துக்கொண்டு தண்ணீர்த் தொட்டியடிக்குச் செல்கிறான். ஆனாலும் அவனிடம் ‘உசார்’ இல்லை.

‘காய்ச்சலாக இருக்குமோ?’ என்று நினைத்துக்கொண்டு அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்று உடம்பைத் தொட்டுப்பார்க்கிறேன். உடல் வெப்பநிலையில் மாற்றமில்லை.

‘அப்படியென்றால் இவனுக்கு என்ன வந்தது?’

இவனிடம் விசாரிப்பதைவிட சாம்பவியிடமே கேட்டுவிடுவது நல்லது என்று எண்ணியபடியே குசினிப்பக்கம் விரைகிறேன்.

“சாம்பவி! சேந்தனைக் கவனிச்சாய்தானே. ஏன் ஒரு மாதிரியா இருக்கிறான்?”

“நானும் கவனிச்சன். எழும்பினவுடனை பார்த்தனான். நாடிக்குக் கை குடுத்துக்கொண்டு கடுமையா யோசிச்சுக் கொண்டிருந்தவன். ஏதோ கவலைப்படுறான் போலை. முகம் கழுவிக்கொண்டு வரட்டுக்கும். என்னெண்டு கேட்டுப் பார்ப்பம்”

சாம்பவி என்னை முந்திக்கொண்டாள். முகம் கழுவிக்கொண்டு வந்தவனைத் தன்னுடன் சேர்த்தணைத்து ஈரமான முகத்தையும் துவாயால் துடைத்து விடுகிறாள்.

“ஏன் அப்பன் லீவு விட்டதுக்குப் பஞ்சியாயிருக்கே?”

சேந்தன் ஒன்றும் பேசாமல் நிற்கிறான்.

“ஏன்? ஏதும் பிரச்சினையே?”

நான் நேரடியாகவே கேட்கிறேன்.

நேரிடையாகவே நான் இப்படிக் கேட்டது சாம்பவிக்குப் பிடிக்கவில்லை. 'நீங்கள் ஒன்றும் பேசாமல் இருங்கள்' என்று கண்கூட யல் சொல்கிறாள்.

சாம்பவி கொடுத்த தேநீர்க்கோப்பையைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு அதனை அருந்தாது, எதிரிலிருந்த சுவரையே வெறித்து நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் சேந்தனைக் குறித்து எனக்குக் கவலையாக இருக்கிறது.

இவனுக்கு உடற்சோர்வு மட்டுமில்லை. இவனின் உளமும் சோர்வுற்றிருக்கிறது. இவனின் உளச்சோர்வுக்குக் காரணம் கண்டறிந்து உடனடியாக பரிசீலனை காணவேண்டும். இல்லாவிடின் இதுவே இவனிடத்தில் உளநெருக்கீட்டை ஏற்படுத்தலாம். நெருக்கீடு வலுவடைந்து மனவடுவைக் கூட ஏற்படுத்தலாம். அதன்பின்பு இவனிடத்தில் உளவளத்துணை நடவடிக்கைகள் பயன்றுப் போகும். இறுதியில் எஞ்சப்போவது உளச்சிகிச்சை மட்டும் தான்...

எனது துறைசார் அறிவு குறித்த என் உணர்வு விழித்துக்கொண்டு என்னை எங்கெல்லாமோ இழுத்துச் சென்று அலைக்கழிக்கிறது. எப்போதுமே நான் இப்படிக் குழம்பியதில்லை. சொந்த இரத்த சம்பந்தம் என்று வருகிறபோது, இப்படித்தான் உணர்வின் முன்னால் அறிவு வலியிழந்து விடுமோ?

சேந்தனின் கவலைக்குக் காரணம் அறியவேண்டும். அவன் என்றுமே இப்படி இருந்ததில்லை. அவனின் உடற்சோர்வையும் உளச்சோர்வையும் குறைக்கின்ற வகையில் அவனுக்கு உளவளத்துணை வழங்கவேண்டும்.

எனது கலக்கத்தை சாம்பவியிடமே சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவள் தனக்குள் சிரித்துக் கொள்கிறாள்.

“நீங்கள் 'கவுன்சிலர்' என்றால் உங்களோடையே அதை வைச்சுக் கொள்ளுங்கோ. என்றை பிள்ளையிலை ஒன்றும் சோதிக்க வேண்டாம். என்றை பிள்ளையை நான் கவனிச்சுக் கொள்ளுவன்...”

சாம்பவி சொல்வதுபோல என்னால் இருக்க முடியாது. சேந்தனின் நடத்தைகள் எல்லாமே உளநெருக்கீட்டின் குணங்குறிகளை

வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. மெல்ல மெல்ல அவனை இதிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும்.

சாம்பவி உளவளத்துணைபற்றி எதுவுமே அறியாதவள். இவளுக்கு எப்படி விளங்கவைப்பது?

உளவளத்துணை செயற்பாட்டின் படிநிலைகள் எவை பற்றியும் அறிந்து கொள்ளாத சாம்பவியால், சேந்தனின் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பது சாத்தியப்படக் கூடியதா என்று நான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

வழமையாக சேந்தனுக்கு தட்டொன்றில் உணவு எடுத்துவைப்பவள் இன்று வழமைக்கு மாறாகத்தானே உணவூட்டிக் கொண்டிருந்தாள். மெல்ல மெல்லக் கதை கொடுத்தாள்.

“ஏன் அப்பன், மாக்ஸ் ஏதும் குறைஞ்சு போச்சே?. உன்ரை நிப்போட்டையும் காட்டேல்லை. மாக்ஸ் குறைஞ்சால் பரவாயில்லை. அடுத்தமுறை எடுக்கலாம்தானே...”

சேந்தன் ‘இல்லை’ என்று தலையாட்டினான்.

“அப்பிட்யெண்டா ரீச்சேர்ஸ் ஆரும் அடிச்சவையே”

இதற்கும் மெளனம்.

சாம்பவி கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதே சேந்தனின் கண்களிலிருந்து ‘பொல பொல’ என்று கண்ணீர் வடிகிறது. நான் பொறுமையாக இருந்து கவனித்துக்கொள்கிறேன். சேந்தனின் தலையை வருடியவாறே அவனின் கண்ணீரைத் தன் சேலைத் தலைப்பினால் துடைத்து, சாம்பவி சிறிது நேரம் மெளனமாக இருக்கிறாள்.

“விளையாடுறதும் சண்டைபிடிக்கிறதும் பிள்ளையள் செய்யிறது தானே... அதுக்கேன் கவலைப்பட வேணும், உடனை மறந்து போகோணும்...”

சாம்பவியின் வார்த்தைகள் சேந்தனுக்கு நம்பிக்கை அளித்திருக்க வேண்டும். நேற்று நடந்ததைச் சொல்லத் தொடங்கினான். சாம்பவி இடையிடையே ‘ம்’ சொல்லி அவனை ஊக்கப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள்.

“இன்ரேவல் நேரம்... நானும் மயூரனும் ஒளிச்சு விளையாடிக் கொண்டிருந்தனாங்கள்... அவன் கதவுக்குப் பின்னாலே ஒளிச்சிருந்தவன்... அது தெரியாமல். நான் கதவைச் சூத் திக்கெண்டு ஓடினன். கதவிடைக்குள்ளை அவன்ரை விரல் நெறிஞ்சு போச்சு...”

தயங்கித்தயங்கி சேந்தன் சொல்லி முடித்தபோது, சாம்பவி சமாதானம் சொன்னாள்.

“அது நீ நெறிஞ்சு செய்யேல்லைத்தானே அப்பன்... மயூரன் உன்ரை சினேகிதன் தானே... நீ அவனிட்டை மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளலாம் தானே...”

சேந்தன் சிறிது வெம்பத் தொடங்கினான்.

“மயூரன்ரை விரல் நகம் வெடிச்சுப்போச்சம்மா... ரத்தம் நல்லா வந்தது.. பிறிஃபெக்டர் அண்ணா ஒருவர் வந்து அவனைக் கூட்டிக்கொண்டு போயிட்டார்... சேர் ஆரும் வந்து எனக்கு அடிப்பினமோ எண்டு எனக்குப் பயமா இருந்தது....”

“ஆரும் வந்து அடிச்சவையோ?”

சாம்பவியின் கேள்விக்கு கண்ணீர் உகுத்துக் கொண்டே, ‘இல்லை’ என்று சேந்தன் தலை அசைத்தான்.

“அப்பிட்யெண்டா ஏன் அப்பன் அமுறாய்...?”

“மயூரன், தான்தான் கதவுக்குள்ளை கையை வைச்சுக் கதவைச் சாத்தினதாச் சொன்னவனாம்.. பிறிஃபெக்டர் அண்ணாவைக் கேட்டனான், சொன்னவர்...”

“விரல்லை காயமொண்டும் பெரிசா இல்லையே..”

“பிறிஃபெக்டர் அண்ணா, கிட்டவுள்ள டொக்ரரிட்டை கூட்டிக்கொண்டு போனவராம். விரல் முறிஞ்சிருக்குமோ எண்டு பார்க்க. ‘எக்ஸ்ரே’ எடுக்க ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பிப்போட்டினமாம். விரல் முறிஞ்சால் அவனாலை எழுதேலாது தானே? அதுதான் கவலையா இருக்கம்மா..”

சேந்தனை இழுத்தணைத்துக்கொண்டே சாம்பவி சொன்னாள்,

“அப்பா, நீ தெரியாமல் செய்த பிழை தானே... நாங்கள் எங்கடை பிள்ளையாருக்கு ஒரு நேர்த்தி வைப்பம். மயூரனுக்கு கைவிரல் முறியாமல் பிள்ளையார் காப்பாற்றினார் எண்டால் வாற வெள்ளிக்கிழமை ஒரு பாணை பொங்கல் பொங்குவம்..”

சேந்தனின் கண்களில் நம்பிக்கை துளிர்ந்தது போலிருந்தது. சாம்பவி தொடர்ந்தாள்.

“இப்ப மயூரன் வீட்டுக்கு ‘போன்’ பண்ணுவம். அவன்ரை அம்மாவுக்கு நடந்ததைச் சொல்லுவம்...”

சொல்லிக்கொண்டே அவள் தொலைபேசியை நெருங்கும்போது, மணி ஒலித்தது. தொலைபேசியை எடுத்துப்பேசியவள் சேந்தனைச் சத்தமாக அழைத்தாள்.

“சேந்தன் ஓடிவாங்கோ. மயூரன் கதைக்கிறார். விரலிலை சின்னக்காயம் தானாம். எலும்பொன்றும் முறியேலையாம்...”

சேந்தன் துள்ளிக்குதித்துக்கொண்டு ஓடினான்.

பிள்ளையாரப்பா எனக்குள் புகுந்து என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பது போலிருந்தது!!!

- த. கலாமணி
'பாட்டுத்திறத்தாலே'

அரும்பதங்கள்

அலுப்பு	- சலிப்பு
தவமிருந்து	- நீண்ட காலம் வழிபட்டு
கரிசனை	- பரிவு கலந்த அக்கறை
கவுன்சிலிங்	- உளவள ஆலோசனை
பரிகசித்தல்	- கேலிசெய்தல்

குசினி	- சமையலறை
அசண்டை	- அசட்டை / ஒன்றையும் பொருட்படுத்தாது இருத்தல்
ஆய்ந்தறிந்து	- ஆராய்ந்தறிந்து
கதை கொடுத்தல்	- பேச்சுக் கொடுத்தல்
பிறிபெக்ற்	- மாணவர் தலைவர்
பரிகாரம்	- மாற்று உபாயம்
பாலித்தல்	- காத்தல் செய்தல்

கிரகித்தற் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. சேந்தன் மனச் சோர்வுற்று இருந்தமைக்கான காரணம் என்ன?
2. மனச்சோர்வுற்றிருந்த சேந்தனது நடத்தைகள் கதையில் எவ்வாறு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன?
3. சேந்தனின் கவலையைப் போக்க சாம்பவி கூறிய பரிகாரம் என்ன?
4. சேந்தன், மயூரன் ஆகியோருக்கிடையிலான நட்பு பற்றி யாது நினைக்கிறீர்கள்? அவ்வாறு நினைப்பதற்கான காரணம் என்ன?
5. இச்சிறுகதையில் வெளிப்படும் விழுமியக் கருத்துக்கள் யாவை?
6. சாம்பவி ஒரு சிறந்த உளவள ஆலோசகர் - இதனை ஏற்றுக்கொள்வீரா? காரணம் கூறுக.

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடு

இந்தச் சிறுகதையில் இடம்பெற்றுள்ள கலைச்சொற்கள் மூன்றினை இனங்கண்டு எழுதிக் காட்சிப்படுத்துங்கள்.

இணைப்பிடைச் சொல்

★ இணைப்பிடைச் சொல் என்றால் என்ன? என்பது தொடர்பாக தரம் 7 இல் கற்றுள்ளோமல்லவா? அதனை நினைவு படுத்திக் கொள்வோம்.

★ தமிழில் உள்ள பலவகையான இணைப்பிடைச் சொற்களில் ‘ஆனால்’ என்ற இணைப்பிடைச் சொல்லின் பயன்பாடு பற்றி, தரம் 7 இல் கற்றுக் கொண்டோம். இங்கு வேறு இரு இணைப்பிடைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தத் தெரிந்து கொள்வோம்.

★ கீழே தரப்பட்டுள்ள இருவாக்கியங்களை அவதானியுங்கள்.
நேற்று முழுவதும் நல்ல மழை பெய்தது.
கிணறுகள் நிரம்பவில்லை.

முதலாம் வாக்கியத்தில் கூறப்பட்ட சம்பவம் நடைபெற்றதால் நடைபெற வேண்டிய சம்பவம், நடைபெறாமையை இரண்டாம் வாக்கியம் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இவ்வாறு முரண்பாடான வாக்கியங்களை இணைப்பதற்கு ‘ஆனால்’ என்ற இணைப்பிடைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருப்பீர்கள். அதற்கு இணையாக ‘எனினும்’ என்ற இணைப்பிடைச் சொல்லையும் பயன்படுத்தலாம்.

நேற்று முழுவதும் நல்ல மழை பெய்தது எனினும் கிணறுகள் நிரம்பவில்லை.

மேலும் சில உதாரணங்கள்

சுமதி கவனத்துடன் படித்தாள் எனினும் அவளால் பரீட்சையில் சித்தியடைய முடியவில்லை.

அப்பா நீண்ட காலத்தின் பின்னர் வெளிநாட்டிலிருந்து வருகின்றார் எனினும் அதிக நாட்கள் இங்கு தங்கமாட்டார்.

★ கீழே இருவாக்கியங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அவதானியுங்கள்.
நேற்று முழுவதும் நல்ல மழை பெய்தது.
கிணறுகள் அனைத்தும் நிரம்பிவிட்டன.

மேலே முதலாம் வாக்கியத்தில் கூறப்பட்ட சம்பவம் நடைபெற்ற காரணத்தால் இரண்டாம் வாக்கியத்திற்குரிய சம்பவம் நடைபெற்றது.

இவ்வாறு ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்பான வாக்கியங்களை இணைப்பதற்கு 'ஆகவே' என்ற இணைப்பிடைச் சொல்லைப் பயன்படுத்த முடியும்.

நேற்று முழுவதும் நல்ல மழை பெய்தது ஆகவே கிணறுகள் அனைத்தும் நிரம்பிவிட்டன.

மேலும் சில உதாரணங்கள்
மாணவர்கள் அதிக கவனமெடுத்துப் படித்தார்கள் ஆகவே சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

செந்தூரன் தினமும் உடற்பயிற்சி செய்பவன் ஆகவே அவன் ஆரோக்கியமாக இருக்கின்றான்.

கீழே தரப்பட்டுள்ள வாக்கியச்சோடிகளை எனினும், ஆகவே என்ற இணைப்பிடைச் சொற்களுள் பொருத்தமானதைப் பயன்படுத்தி இணைக்குக.

1. நாட்டில் சீரற்ற காலநிலை நிலவுகின்றது.
பாடசாலைகளுக்கு இருநாட்கள் விடுமுறை அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.
2. கலைவிழாவினை ஆடம்பரமாகக் கொண்டாடினோம்.
நிகழ்வு ஆரம்பிப்பதற்குத் தாமதமானமை குறைபாடாகச் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.
3. கல்வி என்பது அழிவில்லாத பெருஞ்செல்வமாகும்.
இளமைப்பருவத்தில் கல்வியைப்பெற பெருமுயற்சியெடுத்தல் அவசியமாகும்.
4. விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவது சிறந்த பொழுதுபோக்காகும்.
நாள்முழுவதையும் விளையாட்டுகளுக்காகச் செலவிடுவது நல்லதல்ல.

மரபுப் பெயர் II

தொனிப்பெயர்

அணில், குருவி	-	கீச்சிடும்
ஆந்தை	-	அலறும்
கோழி	-	கொக்கரிக்கும் / கேரும்
நரி	-	ஊளையிடும்
பசு	-	கதறும்
குரங்கு	-	அலம்பும்/அலப்பும்
பன்றி, புலி	-	உறுமும்
மயில்	-	அகவும்
பாம்பு	-	சீறும்
யானை	-	பிளிறும்

கூட்டத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள்

அறிஞர்	-	அவை
ஆடு	-	மந்தை
பசு	-	நிரை
ஒளி	-	கற்றை
பற்கள்	-	வரிசை
மலர்	-	செண்டு
தாரகை, பேய், பூதம்	-	கணம்
புல், வைக்கோல்	-	கற்றை
மலை	-	தொடர்
மயில்	-	குழாம்
முத்து	-	குவியல்

1. பின்வருவனவற்றிற்குரிய தொனிப்பெயர்களை எழுதுங்கள்.

1. ஆடு
2. எருது
3. காகம்
4. கிளி
5. புறா

2. பின்வருவனவற்றின் கூட்டத்தைக் குறிக்கும் பெயர்களை தேடியறிந்து எழுதுங்கள்.

1. எறும்பு
2. புத்தகம்
3. கல்
4. திராட்சை
5. தென்னை